

Ik heb een wandeling gemaakt (Yke de Boer).

Voor de avondwandelingen van de Plantenwerkgroep moet je af en toe toch proberen weer wat anders te vinden dan de geijkte paden. We gingen daarom eens een totaal andere richting op om te kijken of daar wat interessants te vinden was. We wisten dat er ergens tussen Cadier en Keer en het Savelsbos minstens één verlaten groeve was, maar wat er precies groeide en bloeide hadden we tot nu toe niet ontdekt.

In de buurt van Huize Blankenberg zetten we de auto neer en namen deze keer zelfs een wandelkaart ter

hand om het weggetje te ontdekken dat tussen aardappel- en maïsveld door moest lopen. Dat klopte in ieder geval. De rest van het weggetje tussen bouwland en weiland was simpel te vinden, vooral toen het begon te regenen en het wandelpadje veranderde in een klein beekje. Maar mooi was het wel, de zon bleef schijnen en de regendruppels werden onregelmatige waterlijnen in het tegenlicht boven een intens groen weiland. Zon en regen? Dan moet er ook een regenboog te ontdekken zijn. Gewoon achterom kijken en daar staat een fraaie heldere regenboog boven de oude bomen rondom Huize Blankenberg.

Het paadje wordt steeds meer een riviertje en schoenenverkopers zeggen altijd dat goede wandelschoenen waterdicht zijn. Nou, de mijne dus mooi niet. En dat komt ook omdat er echt geen hoger en droger stukje berm meer te vinden is waar je dan met een omweggetje toch probeert droge voeten te houden. De groeve ligt aan de rechterkant en je kunt er via een hekje zo in lopen. In dit geval kun je er zo inglibberen. Dat nodigt niet echt uit om uitgebreide verkenningen te doen, maar ook op afstand zien we wel dat het weliswaar heel misschien interessant zou kunnen zijn, maar dat we dit de leden van de Plantenwerkgroep de volgende avond niet kunnen aandoen. Dan zal het beslist nog te nat zijn en het geringe aanbod aan planten rechtvaardigt dit glibber-uitstapje niet. Hetzelfde pad dus maar weer terug, nog natter en natter. Gelukkig heb ik de wandelschoenen altijd achter in de auto staan en kan dus mijn gewone en droge schoenen weer aantrekken.

De volgende avond is het prima weer. En met de Plantenwerkgroep maken we een fraaie wandeling langs de Mechelbeek, weliswaar een geijkt pad, maar droog. Ik droeg de oude afgesleten wandelschoenen van mijn zoon. Mijn eigen wandelschoenen hadden de hele dag liggen drogen, een beetje te enthousiast misschien, want na een kleine inspectie bleek de zool van de linkerschoen bij een geringe aanraking in tweeën te breken en de zool van de rechterschoen kon er afgetrokken worden alsof je een slecht klevende envelop openmaakte. En ik dacht: gun deze schoenen geen tweede leven.

Jammer? Nee, eigenlijk niet. Stel je voor dat me dat de vorige avond was gebeurd!